

heder mulighed for at deltage i udbud på lige fod med større investorer.

For det første kan elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW kun udøves af virksomheder, der har opnået bevilling. Et sådant anlæg er derfor ikke attraktivt for realkreditinstitutterne, der ikke selv vil kunne overtage og drive anlægget som panthaver i tilfælde af konkurs m.m. Det foreslås derfor, at der i særlige situationer, f.eks. i forbindelse med et misligholdt lånearrangement, kan gives tilladelse til, at et sådant anlæg midlertidigt drives uden bevilling.

For det andet har spørgsmålet om, hvorvidt pant i vindmøller skal tinglyses efter reglerne om fast ejendom eller løsøre, givet anledning til tvivl i retspraksis. Retstilstanden må dog anses som afklaret ved Vestre Landsrets kendelse refereret i UfR 1993.191, hvor det blev statureret, at pantsætning af en vindmølle skulle ske efter reglerne om fast ejendom. Det foreslås dog præciseret i loven, at havvindmøller – og andre elproduktionsanlæg – som er fast forankret på samme sted på søterritoriet, i tinglysningsmæssig henseende anses for fast ejendom, hvilket muliggør realkreditfinansiering af sådanne anlæg. Det vil herefter være muligt at få tinglyst rettigheder over sådanne anlæg efter reglerne i tinglysningslovens § 19, stk. 1, 2. pkt.

b. Ny skrotningsordning for gamle vindmøller. For at fremme udbygningen af vindmøller på land foreslås der indført en ny skrotningsordning for nedtagning af ældre vindmøller med forholdsvis lille kapacitet. Skrotningsbeviser skal skabe incitament til modernisering af vindmølleparken og mere hensigtsmæssig udnyttelse af arealer, som er egnet til opstilling af nye, større vindmøller. Skrotningsbeviset, som er omsætteligt, repræsenterer en nærmere fastsat værdi. Ved skrotningsordningen får ejerne af de ældre vindmøller et økonomisk incitament til at nedtage deres vindmølle, og samtidig får den, der vil etablere en fabriksny vindmølle, et tilskud til at etablere og drive denne vindmølle.

Der foreslås som et led i aftalen indført en ny skrotningsordning for nedtagning af vindmøller med en kapacitet på hver 450 kW og derunder i perioden 1. juli 2004 – 30. juni 2009. Der foreslås en samlet udstedelse af skrotningsbeviser for nedtagning af vindmøller med en kapacitet på 175 MW, svarende til 350 MW ny effekt.

Skrotningsbeviset foreslås anvendt i fabriksnye vindmøller nettilsluttet i perioden 1. januar 2005 – 31. december 2009, således at der ydes et pristillæg på 12 øre pr. kWh for produktionen i 12.000 fuldlasttimer for det dobbelte af den nedtagne vindmølles effekt.

c. Ophævelse af prisloft. For at skabe øgede incitament til at udbygge med nye vindmøller på land såvel som på havet foreslås endelig det nuværende maksimum for markedspris og pristillæg på i alt 36 øre pr. kWh ophævet for vindmøller, som nettilsluttes fra og med den 1. januar 2005.

2. Bortfald af aftagepligten.

Det er forudsat i elreformaftalen fra 1999, at elektricitet fra nye vedvarende energianlæg skal afsættes på markedsvilkår, og at elektricitet fra eksisterende anlæg skal overgå til salg på elmarkedet efter udløbet af en overgangsperiode. Denne delvise markedsåbning for miljøvenlig elektricitet er gennemført ved ændringer af elforsyningsloven i 2001 og 2002.

Den hidtidige aftagepligt gælder endnu for vindmøller, som er omfattet af elreformens overgangsordninger, og andre VE-anlæg (biogas m.v.) samt andre kategorier af miljøvenlige elproduktionsanlæg: Decentral kraft-varme, affaldsforbrændingsanlæg og centrale kraft-varme-værker omfattet af den såkaldte kraft-varme-garanti.

I dette lovforslag foreslås aftagepligten og de faste afregningspriser ophævet i sin helhed, således at elektriciteten fra de pågældende kategorier af anlæg fremover afsættes på markedsvilkår med et finansielt pristillæg.

En fuldstændig ophævelse af aftagepligten for elektriciteten fra miljøvenlige elproduktionsanlæg og overgang til salg af elektriciteten på markedsvilkår vil indebære væsentlige samfundsmæssige fordele. Afviklingen vil medføre et mere velfungerende elmarked, dels fordi en større mængde elektricitet vil blive omsat på almindelige markedsvilkår, og dels fordi der kommer flere uafhængige producenter på markedet. Bortfaldet af aftagepligten vil endvidere medføre en væsentlig forenkling og afbureaukratisering af de opgaver, som i dag påhviler den systemansvarlige virksomhed med at registrere og videresælge den aftagepligtige elproduktion og indpasse elektricitetsmængden i driftsplanlægningen.

Bortfaldet af aftagepligten fremgår eksplicit for elektricitet fra vindkraft, decentral kraft-varme og affaldsforbrændingsanlæg samt elektricitet fra biogas. Da hensigten er at lade aftagepligten bortfalde helt, indeholder lovforslaget tillige bestemmelser herom for de resterende kategorier af miljøvenlig elektricitet, dvs. VE-elektricitet fra biomasse, vandkraft m.v. og elektricitet fra kraft-varme-værker omfattet af den såkaldte kraft-varme-garanti.

a. Afskaffelse af aftagepligten for vindkraftproduktion og forenkling af afregningsreglerne. De vindmøl-